

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010524
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6920010524.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému H. H., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí, konanom dňa 10. februára 2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, odvolanie obžalovaného H. H., proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota z 03.12.2020, sp.zn. 15T/6/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu z r u š u j e vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného H. H., nar. XX.XX.XXXX v G. U.,
trvale bytom J. XXX/XX, G. U., prechodne bytom G. Y. XXX, nezamestnaný, t.č. vo väzbe v E. na výkon väzby a v E. na výkon trestu odňatia slobody X. X.,

podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2,4,8 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota bol obžalovaný H. H. uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že od apríla XXXX do XX.XX.XXXX v G. U. a v G. Y., okr. G. U., spôsoboval psychické a fyzické utrpenie svojej bývalej manželke Y. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. U., J. č. XXX/XX, t.č. bytom G. Y. č. XXX, okr. G. U. tým, že ju neustále kontroloval telefonátmi, aj viackrát do dňa, cez telefón jej rozkazoval, aby prišla domov, niekedy jej zobral telefón, vyhľadával ju po meste, keď ju následne našiel, tak sa jej vyhrážal zabitím, vyhrážal sa jej zabitím aj keď chcela od neho odísť, čo sa stále stupňovalo, bála sa ostať doma, ponížoval ju pred druhými, vulgárne ju osočoval, v niektorých prípadoch jej fyzicky ublížil tým, že ju bil rukami, päťami po hlave, záhlaví a iných častiach tela, z čoho mala bolesti hlavy, pričom ju takto fyzicky napadol aj dňa XX.XX.XXXX v G. Y., z dôvodu ktorého bola na lekárskom ošetrení, pričom jej podľa lekárskej správy zo dňa XX.XX.XXXX spôsobil ľahké zranenia, a to pomliaždenie vlasatej časti

hlavy v záhlaví, distorziu krčnej chrbtice s dobou liečenia a PN do 14 dní, následne tak isto aj dňa XX.XX.XXXX alebo XX.XX.XXXX, ale už na lekárskom ošetrovaní nebola a naposledy dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 19.00 hod., keď prišla do reštaurácie I. v G. U. a oznámila mu, že pôjde s kamarátkami do pizzerie a nesúhlasila, aby išiel s ňou, ju začal udierať rukami, pästami, hlavne do oblasti hlavy, ramien, čo sa opakovalo vtedy zo 3-4krát, na čo sa jej podarilo ujsť, pričom jej nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrovanie.

Za to bol mu bol uložený podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2,4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere piatich rokov. Podľa § 48 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 03.12.2020 odvolanie obžalovaný H. H., ktoré odvolanie následne písomne zdôvodnil jednak sám a taktiež prostredníctvom svojho obhajcu. Pokiaľ odvolanie odôvodnil obžalovaný sám písomným podaním zo dňa 01.02.2021, v jeho dôvodoch namietal vinu v zmysle podanej obžaloby aj napadnutého rozsudku, poukázal na rozpory vo výpovediach poškodenej. Neobstojí tvrdenie, že ju mal intenzívne kontrolovať cez telefón, vyhľadávať ju po meste, sama poškodená od neho žiadala, aby pre ňu prišiel autom do mesta, keďže bývali na dedine. Znalec z odboru zdravotníctva nezistil na tele poškodenej žiadne krvné podliatiny, iba začervenanie pokožky. Zdôraznil obsah výpovedí svedkyň O. U. a H. T., pričom aj svedok U. dokazoval, že vzťah s ňou ukončil nezávisle od ich vzájomného rozhovoru. Okresný súd mal tiež vziať do úvahy aj výpoveď svedkyne W., ktorú dennodenne vozili do práce a ak by poškodenú týral, musela by si táto svedkyňa všimnúť. Spochybnil obsah svedeckých výpovedí Z. O. a T. T., ktoré majú predsudky voči mužom. Aj ich dcéra H. dokazovala, že po rozvode mali lepší vzájomný vzťah s poškodenou, i keď si táto našla priateľa.

Pokiaľ obžalovaný podané odvolanie zdôvodnil aj prostredníctvom obhajcu podaným zo dňa 28.12.2020, v jeho dôvodoch taktiež namietal skutočnosť, že z vykonaného dokazovania nemožno vyvodiť záver, že by spáchal zločin v zmysle podanej obžaloby. Okresný súd dospel po zhodnotení vykonaného dokazovania k záveru, že jeho vina je preukázaná bez pochybností s tým, že za hlavný usvedčujúci dôkaz považoval výpoveď poškodenej, ktorú aj s poukazom na znalecké dokazovanie považoval za vierohodnú. Napriek znaleckému dokazovaniu on nepovažuje výpoveď poškodenej za vierohodnú, pretože uvádza, že nemohla hovoriť o rozvode, pritom všetci svedkovia vedeli, že boli rozvedení. Ďalej tvrdila, že nemohla hovoriť o tom, že má známosť s iným chlapom, no napriek tomu to niektorí svedkovia vedeli a vedeli aj meno tohto známeho. Žiaden so svedkov, okrem rodinných príslušníkov nepotvrdili, že by videli napadnutie poškodenej obžalovaným. Svedkovia vychádzali len z toho, čo im vravela poškodená. Je predsa absolútne nepravdepodobné, že priateľky, ako aj zamestnanci poškodenej by si nevšimli skutočnosť uvádzané poškodenou. To, čo svedkovia uviedli vo vzťahu ku komunikácii medzi ním a poškodenou - hádky, tak tieto existovali a boli vzájomné. Tieto hádky však vznikali z dôvodu, že poškodená neustále v poobedňajších hodinách odchádzala z práce, pričom však bolo potrebné reštauráciu pripraviť aj na ďalší deň. Je nepochybné, že s poškodenou mal po rozvode zvláštny vzťah, avšak nemôže súhlasiť s tým, že poškodenú týral. Pokiaľ by však aj skutkové okolnosti nasvedčovali tomu, že sa dopustil určitého konania voči poškodenej, tak až v mesiaci jún 2020, ale ani toto konanie nenaplnilo skutkovú podstatu zločinu týrania. Predsa pokiaľ by bola poškodená týraná tak, ako to uvádzala a ako je to uvedené v obžalobe, a to už od apríla roku 2019, tak by pravdepodobne pravidelne s priateľkami neodchádzala dennodenne na kávu, do I. na zábavu, nestretávala by sa s iným chlapom a následne by pravdepodobne neotehotnela a pod. Svedkovia potvrdili, že počas rozhodného obdobia sa v správaní poškodenej nič nezmenilo, jej vzťah, ako aj stretávanie sa s nimi bolo na tej istej úrovni ako doposiaľ. Síce uviedli, že poškodenej telefonoval, že kde je a kedy príde, ale to s poukazom na to, že obaja boli rodičia dcéry H. sa nemôže považovať za obmedzovanie. Poukázal na výpoveď svedkyne M. T., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že keď jej poškodená ukázala SMS, tak v nich neboli vyhrážky. Ďalej uviedla, že o vyhrážkach, o ktorých hovorila vo svojej výpovedi pred orgánmi činnými v trestnom konaní, tak o týchto vedela len z rozprávania poškodenej. Taktiež vypovedala, že poškodená si zvykla s kamarátkami vypiť, občas to aj prehneli a v takýchto prípadoch sa voči obžalovanému správala hystericky a uviedla, že celá situácia sa vyostřila až keď si poškodená našla priateľa a to bolo v mesiaci máj 2020. Ďalej zvýraznil obsah výpovede svedkyne A. T., na ktorú sa v dôvodoch napadnutého rozsudku odvoláva aj okresný súd, ktorá mala vypovedať, že on bol za priateľom poškodenej a mal sa mu vyhrázať. Priateľ poškodenej T. U. ako svedok však dokazoval, že obžalovaný sa mu nevyhrážal a sám ukončil vzťah s poškodenou. Súčasne uviedol, že sám bol prekvapený, keď sa dozvedel o vzatí obžalovaného do väzby, pretože poškodená sa mu počas ich stretnutí nikdy nesťažovala na vzťah s ním. Vyslovil nesúhlas so záverom okresného súdu, že jeho konanie mohla poškodená vnímať ako obzvlášť

ponižujúci zásah do jej súkromného života, predsa existovala medzi ním a poškodenou dohoda a teda obidvaja boli uzrozumení o tom, že existuje aj iný vzťah. Taktiež nebolo preukázané získavanie informácií o súkromnom živote poškodenej nahliadnutím do jej telefónu. Ani jeden svedok túto skutočnosť nevidel a svedkovia vedeli o tom len z rozprávania poškodenej.

Okresný súd Rimavská Sobota taktiež podľa odvolateľa nevzal do úvahy celú výpoveď svedka M. L.. Vybral z nej len skutočnosť, že nevedel o rozvode. Nezhodnotil však tú skutočnosť, že on pravidelne, skoro každý deň sa v poobedňajších hodinách zdržoval u neho v dielni, teda nemohol pravidelne, ako to popisuje poškodená ju sledovať. Jeho správanie k poškodenej bolo zapríčinené aj nervozitou z jej správania sa voči nemu, ako aj z toho, že bolo potrebné starať o reštauráciu a aj o ich spoločnú dcéru. Išlo najmä o obdobie, v ktorom v dôsledku rozhodnutia štátnych orgánov došlo k uzavretiu spoločnej reštaurácie a tým došlo aj k ekonomickým stratám. Takéto správania však v žiadnom prípade netrvalo od apríla 2019. Je pravdou, že sa hádali a kričali na seba. Celá jeho frustrácia vyplývala zo všetkých vonkajších okolností, vyvrcholila však až v júni 2020, keď správanie poškodenej prekročilo určitú hranicu (neustále požívanie alkoholických nápojov), čo potvrdili aj svedkovia. Väčšina svedkov - priateľiek poškodenej uvádzala, že sa pravidelne s poškodenou stretávali, a to viackrát do týždňa a piatok aj dlhšie do noci a to bez akýchkoľvek obmedzení. Ďalej poukázal na obsah znaleckého posudku znalcov T. Z. U. a T. H. O., z ktorého jednoznačne vyplynulo, že u poškodenej sa neprejavujú príznaky syndrómu týranej osoby ani postraumatickej stresovej poruchy, nie sú prítomné znaky naučenej bezmocnosti, nedošlo ani k projektívnej identifikácii poškodenej s obžalovaným, nie sú zasiahnuté jej vzťahy s inými ľuďmi, ani záujmová sféra. Spánkový rytmus je nenarušený, nejavia sa známky opätovného prežívania traumy ani v snoch, ani nutkavé vracanie sa k udalostiam a obnovovanie spomienok v priebehu dňa v myšlienkach a prežívaní. Teda títo znalci jednoznačne vylúčili u poškodenej syndróm týranej osoby pod následkom jeho konania a znalci jednoznačne vo svojom posudku potvrdili, že u poškodenej nie sú žiadne manifestné príznaky psychickej poruchy ani psychické ťažkosti, ktoré by na poškodenej zanechali viditeľné fyzické zranenia a psychické poruchy. Poškodená má sklon k závislosti, senzitivne reaguje na vonkajšiu realitu a má sklon až k citlivosti voči svojej osobe /paranoidné spracovanie podnetov /a tendencie vnímať dianie v okolí cez svoju osobu. Z objektívneho psychiatrického nálezu taktiež vyplýva, že u poškodenej dominuje senzitivne psychastenická emočne menej maturovaná osobnosť so zníženou frustračnou toleranciou a oslabenými adaptačnými schopnosťami so sklonom k podráždeným reakciám na svoju osobu. Je nepochybné, že takáto jej štruktúrovaná osobnosť je ovplyvnená aj neuropsychickou záťažou v rodine. U takto hodnotenej osoby je teda možné tvrdiť, že svoje pocity vnímania reality úzkostlivo vzťahovala len na svoju osobu a aj prežitú podnety sa nemuseli stať tak, ako ich poškodená popisovala. V smere hodnotenia konfabulácie poukázal obžalovaný na to, že v rámci znaleckého vyšetrenia poškodená tvrdila, že alkoholické nápoje nekonzumuje, čo je však v priamom rozpore s vyjadreniami svedkov. Pod pojmom týranie v zmysle trestnoprávneho posúdenia sa rozumie také konanie proti blízkej alebo zverenej osobe, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a tiež určitou trvalosťou, ktoré táto týraná osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Musí ísť teda o také konanie, ktoré týraná osoba práve pre jeho krutosť, bezohľadnosť a bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. Teda na naplnenie znakov tohto trestného činu je potrebné, aby v dôsledku páchatelovho konania bolo spôsobené fyzické alebo psychické utrpenie, pričom musí ísť o taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrávajú celkom krátky, prechodný čas čo sa však u poškodenej vzhľadom k jej správaniu počas rozhodného obdobia nepotvrdilo. Je zásadné, že výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Vychádzať len z výpovede poškodenej, a to s poukazom na výpovede ostatných svedkov, je zrejme, že výpoveď poškodenej nebola celkom pravdivá. Možno sa domnievať či by poškodená podala trestné oznámenie, aj keby nebola tehotná. Taktiež výpovede niektorých svedkov bolo potrebné vyhodnotiť z hľadiska toho, či nevypovedali s predsudkom voči obvinenému a týmto predsudkom boli vedené aj ich kroky vo vzťahu k poškodenej ako priateľke a zamestnávateľovi. Svedok A. T. uviedla, že poškodená istý čas nekomunikovala s M. T., a to následkom nezhôd v pracovných veciach. Okresný súd Rimavská Sobota sa však touto možnosťou nezaoberal. Je zrejme, že skutok ako taký nie je preukázaný a rozsudok je nepreskúmateľný, teda nemožno vôbec hovoriť o jeho vine. Poukázal na to, že je vylúčený záver o vine, ak tento má byť založený len na výpovedi poškodenej, a to bez jediného preukázania z výpovedí svedkov, ktorá výpoveď je navyše pochybná. Má za to, že týranie je v tomto prípade vymyslené a vyprodukované, pričom poškodená konala vedome pod vplyvom tehotenstva, pravdepodobne sa domnievala, že týmto postupom si opätovne zabezpečí priazeň priateľa T.U.. Nebolo preukázané /tvrdí to vo výpovediach len poškodená/, že by jej bránil opustiť spoločnú domácnosť. Poškodená s poukazom na jej správanie mohla objektívne zo vzťahu s ním odísť. Žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že by poškodenej nejakým spôsobom bránil odísť zo spoločnej

domácnosti. Je možné, že síce poškodená v rozhodnom období zažila jeho konaním príkorie, avšak jeho konanie nebolo jediným faktorom podieľajúcim sa na zhoršenej psychike poškodenej, pričom i zistenia znalkyne k osobe poškodenej, spolu s vyjadrením poškodenej aj svedkov, že v rozhodnom čase boli i dobré obdobia spolužitia s ním, nasvedčujú, že jeho konanie nenapĺňa znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kde sa vyžaduje, aby toto konanie bolo bez dlhších období, kedy s páchatelom trestnej činnosti vychádza bez konfliktov a aby toto a aby toto konanie po celé obdobie poškodená osoba pociťovala ako príkorie.

Okrem uvedeného obžalovaný v odvolaní vyslovil názor, že okresný súd nepostupoval pri výsluchu maloletej svedkyne A. A. podľa zákona, keď k výsluchu nebola prizvaná osoba podľa § 135 ods. 1. Tr. zákona a výsluch nebol vykonaný využitím technických zariadení určených na snímanie obrazu. Sama znalkyňa, ktorá bola pri výsluchu prítomná uviedla, že nie je detský psychológ, no súd aj napriek tomu vykonal výsluch maloletej, preto považuje tento dôkaz za vykonaný v rozpore so zákonom. Taktiež okresný súd mu odmietal možnosť klásť poškodenej otázky, týkajúce sa jej tehotenstva ako aj ďalším svedkom, čím znemožnil obžalovanému v súdnom konaní rovnakú možnosť uplatňovania svojich procesných práv. Vzhľadom na uvedené okolnosti, najmä na výpovede jednotlivých svedkov, na znalecké posudky a výpovede súdnych znalcov mal obžalovaný za to, že okresný súd nemal bezpečne a nepochybné preukázané, že by týral blízku osobu, teda poškodenú, spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie tak, ako je to uvedené v obžalobe prokurátora. Navyiac zvýraznil obsah ust. § 168 ods. 1 Tr. por., podľa obsahu ktorého okresný súd nepostupoval pri odôvodnení svojho rozhodnutia.

Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, aby vo veci buď rozhodol sám a jeho spod obžaloby oslobodil, alternatívne vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania obžalovaného H. H. podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného bolo síce podané dôvodne, avšak z iných dôvodov, než ktorými argumentoval vo svojom odvolaní.

Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v tejto časti, v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd považuje pritom za potrebné zdôrazniť, že prejednávánemu prípadu venoval okresný súd náležitú pozornosť, na hlavnom pojednávaní dňa 12.11.2020 vykonal osobný výsluch obžalovaného H. H., svedkov Y. H., O. U., T. U., T. T., O. U., T. U., Q. R., J. X., na hlavnom pojednávaní dňa 03.12.2020 doplnil dokazovanie osobným výsluchom mal. sv. A.A., vykonal výsluchy znalcov T. H. O., T. Z. U., T. H. W., ďalej vykonal výsluchy svedkov T. L. a Z. O.. Rešpektujúc obsah ust. § 263 ods. 1,3 písm. a) Tr. por. prečítal výpoveď svedkyne H. V. z prípravného konania, za splnenia procesných podmienok § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal obsah písomných znaleckých posudkov, opäť za splnenia procesných podmienok § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal svedecké výpovede Q. H. a Q. W. a v zmysle § 269 Tr. por. prečítal i obsah listinných dôkazov, zadokumentovaných v obsahu trestného spisu. Navyiac v zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať obžalovaným navrhovaný dôkaz, a to zadováženie správy z kozmetických štúdií, ktoré mala poškodená pravidelne navštevovať. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel potom okresný súd k správnym nielen skutkovým, ale i právnym záverom v tom smere, že to bol práve obžalovaný, ktorý v zistenom období poškodenej spôsoboval fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu, stresu a citovým vydieraním.

Krajský súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že obžalovaný zisteným konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia vyslovil záver, že vina obžalovaného bola vykonaným dokazovaním preukázaná bez pochybností. Zvýraznil obsah svedeckej výpovede poškodenej, pričom ani krajský súd nezistil vo veci žiadnu okolnosť, ktorá by v podrobnostiach takú jej výpoveď spochybňovala. Okresný súd zvýraznil v tejto súvislosti to, že poškodená vypovedala na hlavnom pojednávaní spontánne a konzistentne, nevyhýbala sa očnému kontaktu s obžalovaným, keď tvrdila skutočnosti, ktoré sú mu spôsobilé pritažiť v konaní. Výpoveď poškodenej potvrdzujú aj výpovede dcéry obžalovaného, ktorá bola svedkom jeho fyzických útokov na poškodenú, ako aj výpovede zvyšných svedkov, ktorí potvrdili intenzívne kontrolovanie poškodenej

cez telefón, ktoré zahŕňalo aj určovanie časových obmedzení, dokedy sa má poškodená vrátiť domov. Neustále sledovanie zahŕňalo vyhľadanie poškodenej v meste v prípadoch, kedy obžalovaný informáciu o jej pobyte nedostal. Výpoveďou poškodenej bolo preukázané aj to, že ju obžalovaný vulgárne osočoval a ponižoval. Obmedzoval ju aj v súkromnom živote. Z výpovede svedkyne A. T. bolo zistené, že svedkyňa bola svedkom hádky medzi obžalovaným a poškodenou, pri ktorej obžalovaný povedal poškodenej, že bol za jej priateľom a pohrozil mu, že ak sa tento vzťah neukončí, pobalí poškodenú a odvezie ju k druhej priateľke tohto partnera. Nezávisle od toho, že skutočný zásah v tomto smere nebol preukázaný (svedok U. rozhovor s obžalovaným reprodukoval odlišne), je nepochybné, že obžalovaná mohla tvrdené konanie obžalovaného vnímať ako obzvlášť ponižujúci zásah do jej súkromného života. Za formu psychického nátlaku možno považovať aj získavanie informácií o súkromnom živote poškodenej nahliadnutím do jej telefónu, ako aj pripojením sa k jej účtu na K.. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že protiprávne konanie obžalovaného nezačalo len v mesiaci jún 2020, ako sa snažil v konaní argumentovať. Išlo o konanie, ktoré začalo už v období po rozvode ich manželstva v apríli 2019. Osobný kontakt medzi obžalovaným a poškodenou napriek rozvodu ostal zachovaný, keď bývali v tom istom rodinnom dome a obaja sa podieľali na prevádzkovaní reštaurácie I. v G. U.. Napriek tomu, že po rozvode manželstva medzi obžalovaným a poškodenou neexistoval vzťah manžela a manželky, obžalovaný si túto okolnosť nepripustil. Svedok L. potvrdil, že až do vzatia obžalovaného do väzby nevedel o tom, že sa rozviedol. Poškodená vypovedala, že jej obžalovaný zakázal o tomto sa zmieňovať tretím osobám. Tak obžalovaný, ako aj poškodená potvrdili, že v tomto období medzi nimi romantický vzťah už nebol. Napriek tomuto obžalovaný neakceptoval, že poškodená je svojbytnou osobou, ktorú nemá právo žiadnym spôsobom kontrolovať alebo obmedzovať v spôsobe jej života. Neustále sledovanie poškodenej telefonicky aj osobne, zásahy do jej kontaktov s inými osobami, zakazovanie stretávania sa s kamarátkami, nadávky, vyhrážky a ponižovanie je potrebné považovať za zdroj psychického utrpenia, o čom svedčí aj opakované tvrdenie poškodenej vo vzťahu k svedkom, že tento stav už nevie ďalej znášať. Ohrozená bolo aj fyzické zdravie poškodenej, keďže bola opakovane zo strany obžalovaného bitá. Poškodená nepochybné pociťovala psychické aj fyzické utrpenie. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že duševná porucha svedčiaca o existencii „syndrómu týranej osoby“ sa u poškodenej podľa znaleckého posudku nevyvinula.

S naznačenou argumentáciou súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil a bolo by nadbytočné na tomto mieste túto argumentáciu znovu opakovať. Navyše sa však žiada uviesť, že pokiaľ okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 03.12.2012 vykonal výsluch dcéry obžalovaného a poškodenej mal. A.A., tento výsluch vykonal zákonným spôsobom za použitia príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Na druhej strane v dôsledku odvolania obžalovaného krajský súd dôsledne preskúmal druh a výmeru trestu, ktorý mu bol uložený napadnutým rozsudkom a v tejto súvislosti konštatuje, že okresný súd formálne správne uložil obžalovanému konkrétny druh trestu, no pokiaľ mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, považoval krajský súd taký trest za neprimerane prísny, a to dôsledne hodnotiac vzniknutý následok, keď jeho konaním nevznikla poškodenej Y. H. taká trvalá ujma na jej psychickom zdraví, ktorá by zdôvodňovala prísnejší postih obžalovaného. Bez povšimnutia pritom nemožno ponechať ani znalecký záver znalkyň z odboru zdravotníctva - psychiatrie a psychológie v tom smere, že u poškodenej neboli zistené psychopatologické zmeny, ani známky psychotického ochorenia. Nezistili u nej ani príznaky „syndrómu týranej osoby“, ani posttraumatickej stresovej poruchy. Z aktuálneho odpisu z registra trestov je pritom zistiteľné, že obžalovaný bol riešený súdom doposiaľ v piatich prípadoch, v štyroch prípadoch dávnejšie, naposledy mu bol za trestný čin krádeže rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 11T/20/2015 z 22.05.2018 uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu na dobu piatich rokov do 23.05.2020. Krajský súd zhodne ako súd prvého stupňa ukladal obžalovanému potom trest aj za použitia § 38 ods. 2,4,8 Tr. zák., no vzhľadom na už uvedené použil v jeho prípade moderačné ustanovenie § 39 ods. 1,3 písm. e) Tr. zák., keďže vzhľadom na okolnosti prípadu mal dôvodne za to, že by použitie upravenej trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom (upravená sadzba od štyroch rokov ôsmich mesiacov do ôsmich rokov odňatia slobody) bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Teraz súdennú trestnú činnosť spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a v takom prípade aj krajský súd dôsledne rešpektoval obsah ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. Obžalovanému uložil trojročný trest odňatia slobody, považujúc ho za primeraný všetkým okolnostiam prípadu, na ktoré bol zo zákona povinný prihliadnuť. Keďže obžalovaný H. H. bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz súdenného zločinu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (bol z neho podmienenčne prepustený 29.07.2013), zhodne ako súd prvého stupňa ho krajský súd pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keď v tejto súvislosti

dôsledne rešpektoval obsah ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. Z naznačených dôvodov na podklade odvolania obžalovaného H. H. rozhodol krajský súd jednohlasne rozsudkom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.